

[Hagen Hagensen]

at man tænker: åh, skidt, det går vel nok, der er så lang tid til det. Men ved frihedsberøvelsen umiddelbart efter kommer sanktionen på det tidspunkt, hvor den bør komme. Det er ikke et spørgsmål om lynjustits, politistat, eller hvad der en gang imellem bliver sagt. Retsplejen skal være fuldt betryggende og fair over for den sigtede og tiltalte, men den skal være hurtig og effektiv.

Vi vil følge udmålingen af straf. Det er tilfredsstillende, at justitsministeren forleden dag sagde, at han ville sørge for, at egnede voldssager blev indbragt for højesteret til bedømmelse med henblik på, om strafudmålingen nu også er den rette. Jeg ved det ikke, jeg har fornemmelsen af, at profilen er for lav, og hvis den bliver ved med at være det, må man overveje indførelse af en mindstestraf af ubetinget fængsel for vold mod sagsløs person. Derved behøver strafferammen i øvrigt ikke at blive skærpet, men det ville komme til at virke således, at der var et minimum for, hvad man skulle have af straf, og det ville også komme til at virke generalpræventivt.

Der må tillægges offeret mere hensyn end det, der har været tilfældet hidtil. Intet sagsløst offer bør udsættes for at møde sin voldsmand dagen efter et overfald. Det sker jo nu. Offeret må også have bistand gennem beskikkelse af sagfører, helst fra den allerførste færd og under alle indkaldelser til retten, for det kan være forbundet med et særdeles stort ubehag at skulle møde voldsmanden på ny. Der er behov for at beskytte offeret langt bedre, end vi har gjort det, og ikke som vi har gjort det nu, hvor der kun ydes bistand ved selve erstatningsforholdet. Det er noget, som samfundet må yde dem, der kommer til skade som sagsløse.

Erfarne og kyndige personer både inden for domstolene, inden for anklagemyndigheden og også inden for vores ordensmagt – men også uden for denne kreds – der til daglig møder forholdene, har udtalt sig til gunst for de tanker, som ligger i vort forslag. Jeg vil understrege, at dette overhovedet intet har med domstolenes uafhængighed at gøre. Den må naturligvis ikke på nogen måde anfægtes. Men det er folketingets opgave at give love, der er i overensstemmelse med folks retsbevidsthed, og som den almindelige retssikkerhed tilsiger at der bør være, og så vil dom-

stolene have til opgave at dømme efter disse love.

Hvis der ikke findes rimelig baggrund i lovbestemmelser for en hurtig og effektiv retsforfølgning i voldssager, kan vi ikke vente, at vores ordensmagt i længden vil gøre den fornødne indsats for at værne om borgernes personlige frihed, og det er der behov for at den gør.

Forslaget er ikke fremsat af ondskab over for de få, men for mange, der begår vold eller lignende ting, men det er fremsat af hensyn til de mange, det overvældende flertal i folket, der med rette kræver at kunne færdes i tryghed og ro.

Jeg vil anbefale tinget, at vi behandler dette forslag meget seriøst og prøver at få det gennemført. Jeg har mærket, at der er en tilbøjelighed til, at man vil kunne følge os et langt stykke hen ad vejen, og det ser jeg hen til. Der er behov for det af hensyn til alle folk, der ønsker at leve i ro og fred.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Det ville naturligvis være fristende med de mere generelle bemærkninger, hr. Hagen Hagensen gjorde her i sit indlæg, at tage lidt forskud på den efterfølgende generaldebat, men det skal jeg lade være med.

Jeg vil derfor nøjes med at sige, at når hr. Hagen Hagensen siger, at intet sagsløst offer bør udsættes for at møde sin voldsmand dagen efter overfaldet, bliver jeg betænkelig. Et sådant udgangspunkt for retsforfølgningen kan føre ubehagelig langt. Jeg har nok fornemmet, at det var udgangspunkter af den art, der har båret en del af det konservative folkepartis forslag, og det er sådanne udgangspunkter, der ikke har ret meget med retssikkerhed at gøre. Jeg tænker her på sikring af voldsmandens stilling i et retssamfund. Det er sådanne udgangspunkter, hvis de skal føres vidt, som gør mig betænkelig. Det var såmænd den eneste generelle bemærkning, jeg ville gøre. At det er voldsomt ubehageligt at møde sin voldsmand dagen efter overfaldet, er jeg ganske enig med hr. Hagen Hagensen i, men det er blot det at gøre det til et bærende synspunkt, der gør mig virkelig betænkelig.

Jeg kan ikke sige andet om det spørgsmål, hr. Hagen Hagensen og andre rejste om tidspunktet for undersøgelsens igangsætning,